

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci

žalobce: **M. S.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2023, č. j. 107491/2023/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2023, č. j. 107491/2023/KUSK, se ruší a věc se mu vrací k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 3 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) změnil výrokovou část rozhodnutí Městského úřadu Rakovník (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 11. 5. 2023, č. j. MURA/24084/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl žalobce dopustit porušením § 18 odst. 4 téhož zákona, neboť měl dne 28. 11. 2022 na pozemní komunikaci v obci Hořovičky řídit osobní vozidlo rychlostí 87 km/h, ačkoliv v daném místě byla nejvyšší dovolená rychlost jízdy stanovena obecnou právní úpravou na

50 km/h. Tohoto přestupku se přitom měl žalobce dopustit podruhé v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců (což bylo důvodem pro uložení správního trestu zákazu činnosti). Právě o informaci o recidivě doplnil žalovaný výrokovou část prvostupňového rozhodnutí - v tomto ohledu tedy spočívala jím provedená změna výrokové části prvostupňového rozhodnutí. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena dle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 3 500 Kč a dle § 125c odst. 6 písm. c) bodu 1 téhož zákona uložena správní trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 2 měsíců. Vedle toho byla žalobci podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnost za přestupky“) ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
3. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přihlížej v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013 - 46, č. 3528/2017 Sb. NSS, k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, vyhlášené pod č. 2/1993 Sb. (dále jen „Listina“).
4. Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas – žalobce výslovný, žalovaný implicitní (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Podstatný obsah správního spisu

5. Dne 29. 11. 2022 oznámil dopravní inspektorát územního odboru Rakovník Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „policejní orgán“) správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, tedy přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci (50 km/h) o 20 km/h a více. Přestupku se měl dopustit žalobce, který měl dne 28. 11. 2022 v 11:04 h na silnici I/6 v obci Hořovičky u domu č. p. XA řídit osobní vozidlo tov. zn. X, registrační značky X, rychlostí 87 km/h (po odečtu možné odchylky silničního laserového rychloměru). Tétož přestupku se přitom měl žalobce dopustit již dne 7. 4. 2022.
6. Příkazem ze dne 30. 12. 2022 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, a to pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona. S ohledem na to, že se žalobce dopustil téhož přestupku v období uplynulých 12 měsíců, uložil správní orgán I. stupně žalobci kromě pokuty ve výši 3 500 Kč rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 měsíců. Proti tomuto příkazu však podal žalobce včasný odpor, čímž došlo ke zrušení příkazu, a správní orgán I. stupně proto pokračoval v řízení. V něm žalobce uplatnil řadu námitek, a to zejména k okolnostem, za jakých policejní hlídka měření rychlosti žalobcova vozidla provedla. Žalobce namítal mj. to, že měření bylo provedeno za nevhodných meteorologických podmínek. Tvrdil, že panovalo mírně deštivé počasí, a toto tvrzení opíral o výřez barevné fotografie pořízené rychloměrem, na které je dle jeho přesvědčení déšť dobře viditelný. V této souvislosti pak navrhoval provést výslech policisty, který rychloměr obsluhoval.

Navrhoval též založit do správního spisu návod k obsluze silničního laserového rychloměru LaserCam4, který byl ke změření rychlosti vozidla použit.

7. S ohledem na námitky žalobce předvolal posléze správní orgán I. stupně tři členy zasahující policejní hlídky k podání svědecké výpovědi. Jednalo se o pprap. V. H., pprap. F. N. a pprap. Ing. P. N.. Správní orgán I. stupně se svědků tázal na meteorologické podmínky, které při měření vozidla žalobce panovaly. Svědka N., který obsluhoval rychloměr, se dále tázal na to, zda má platný certifikát o úspěšně absolvovaném školení na obsluhu rychloměru LaserCam4 a zda provedl měření vozidla žalobce v souladu s návodem k použití tohoto rychloměru (osvědčení, že pprap. N. absolvoval školení v ovládání silničního laserového rychloměru LaserCam4 dne 16. 6. 2021, je založeno ve správním spisu). Svědek N. dále odpovídal na četné dotazy zástupce žalobce stran obsluhy rychloměru a změření rychlosti žalobcova vozidla.
8. Po provedeném výsledku žalobce vyslovil v dalším ze svých podání názor, že nebylo stále postaveno najisto, jaké počasí v místě při měření žalobcova vozidla panovalo. Žalobce trval na tom, že *„bylo sychravo s mlhavým oparem v přízemní vrstvě vzduchu a nevylučuje ani mírný déšť“*. Výpověď svědka N., že si počasí nepamatuje, ale že při měření určitě nemrhlo, protože jinak by rychlost laserovým rychloměrem neprováděl, považoval žalobce naproti tomu za nedůvěryhodnou. S ohledem na to žalobce navrhl, by si správní orgán I. stupně od nejbližší meteorologické stanice vyžádal příslušné záznamy o počasí.
9. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně opětovně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku shora uvedeného a uložil mu tytéž správní tresty jako dříve vydaným příkazem. Námitky žalobce shledal nedůvodnými. Správní orgán I. stupně uvedl, že návod k obsluze rychloměru, který žalobce navrhoval založit do správního spisu, představuje rozsáhlý interní dokument, a že ho proto do správního spisu zakládat nebude. Bylo by to nadbytečné, neboť je spolehlivě prokázáno, že měření provedla oprávněná a proškolená osoba s platným osvědčením o absolvování školení v ovládání silničního laserového rychloměru typu LaserCam4. Návrhu žalobce na vyžádání si informace od meteorologické stanice o počasí v místě a čase měření správní orgán I. stupně taktéž nevyhověl s poukazem na výpověď svědka N., který v rámci svědecké výpovědi uvedl, že za mlhy a deště rychlost neměří, což správní orgán I. stupně považoval za dostatečný důkaz o tom, že rychloměr nebyl použit při nevhodných meteorologických podmínkách.
10. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce obsáhlé odvolání, v němž opětovně snesl řadu argumentů ke způsobu, jakým hlídka policejního orgánu měření rychlosti provedla. Žalovaný uvedl, že měření rychlosti bylo provedeno proškoleným policistou, který průběh měření popsal v pozici svědka před správním orgánem I. stupně. Tento výslech přitom nezavdal příčinu ke zpochybnění jeho znalosti, jak rychloměr obsluhovat. Tento policista navíc jednoznačně vyloučil, že by při měření panovaly nepříznivé meteorologické podmínky. Skutečnost, že při měření rychlosti vozidla nemrhlo, jak uvádí žalobce, tak má žalovaný právě na základě svědecké výpovědi policisty za dostatečně prokázanou.

Obsah žaloby

11. Žalobce v obsáhlé žalobě předně namítá, že výroková část rozhodnutí (tj. prvostupňového rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím napadeným) je neurčitá, neboť v ní není uvedeno, jakým rychloměrem (zda radarem, lidarem, úsekovým měřičem atd.) policejní hlídka žalobcovo vozidlo měřila. Dle žalobce ve výrokové části rozhodnutí chybí rovněž informace o tom, že trest byl žalobci uložen v souladu s § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky.

12. Za deficit v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobce dále považuje to, že žalovaný pouze „*stručně popsal průběh výsledku svědků (zasahujících policistů), kde vůbec neprovedl rozbor jejich výpovědi, aby vyzískal potřebné informace ke kompletní analýze, pouze konstatoval obsahovou stránku výsledku a ani jej nekonfrontoval s popisem události, jak vypověděl žalobce apod.*“ Žalobce má za problematické, že žalovaný nekriticky přejal tvrzení zasahujících policistů. Jejich výpovědi nejsou dle žalovaného „*výsledkem reálného průběhu děje*“, a to s ohledem na neznalost policisty, který obsluhoval lidar LaserCam4. Dle žalobce rozhodl žalovaný o odvolání žalobce v jeho neprospěch „*velice nestandardně, osobitým způsobem*“, neboť jen z pouhého pohledu na výstupní fotografii z rychloměru a po seznámení se s obsahem ověřovacího listu nabyl přesvědčení, že rychlost žalobcova vozidla změřila policejní hlídka bezvadně. Za naprosto chybný označuje žalobce postoj žalovaného, který k požadavku žalobce na možnost seznámit se s dalšími výstupy z rychloměru (tj. s dalšími fotografiemi, které byly policejní hlídkou pořízeny) uvedl, že vložení dalších fotografií do správního spisu by bylo nadbytečné. Žalovaný tak nedostal své povinnosti vypořádat se s důkazními návrhy žalobce. K tomu žalobce uvádí, že při jednom stisknutí spouště rychloměru LaserCam4 dojde k vyhotovení 3 snímků za vteřinu. Žalobce v této souvislosti nerozumí tvrzení svědka N., který uvedl, že pořídil více snímků a že vybral ten, který má nejvyšší naměřenou rychlost a na kterém je čitelně zachycena registrační značka. Dle žalobce není možné, aby na třech výstupních fotografiích zaznamenaných s odstupem 0,33 s byl odlišný údaj o rychlosti. Tvrzení svědka N. nasvědčuje tomu, že měření prováděl formou videozáznamu. Žalobce navrhuje, aby skutečnosti uváděné svědkem N. byly v řízení před soudem objasněny, neboť ze zmatečné výpovědi svědka „*není vůbec jasná technika měření*“.
13. Na dalších několika stránkách žaloby se žalobce obsáhle věnuje otázce, zda se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádal s námitkou žalobce, že při měření rychlosti mrholilo. Žalobce má za to, že žalovaný pochybil, pokud tento meteorologický jev vyloučil pouze na základě tvrzení svědka N. Žalobce naproti tomu tvrdil a v žalobě nadále uvádí, že při měření „*mrholilo s jemnou mlhovinou*“. Uvádí, že v průběhu řízení před správními orgány odkazoval na dostupný archiv počasí pro danou oblast, ale že tento důkazní návrh zůstal nevyslyšen. Správní orgány dle žalobce přesvědčivě a racionálně neodůvodnily, proč navržený důkaz neprovedly. Pochybily též v tom, že do správního spisu nezaložily návod k obsluze rychloměru. Správní orgány tak byly „*oproti žalobci obohaceni*“ o znalost tohoto návodu. Žalobce se proto cítí být poškozen na svých právech.
14. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

Posouzení žaloby

15. Žalobce soudu předložil žalobu o 16 stranách, v němž podrobuje kritice napadené rozhodnutí z mnoha (výše stručně shrnutých) důvodů. Jedná se o rozsáhlý text, v některých pasážích tvořen poněkud rozbředlou a méně srozumitelnou argumentací, obsahující mnoho dílčích výtek k postupu správních orgánů v řízení o přestupku, jakož i k samotnému odůvodnění napadeného rozhodnutí.
16. V úvodu žaloby žalobce prvostupňovému rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím napadeným) vytýká nedostatky výrokové části. Náležitosti výrokové části rozhodnutí o přestupku jsou uvedeny v § 93 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dle tohoto ustanovení platí, že „*[v]e výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede*

- a) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání,
- b) právní kvalifikace skutku,
- c) vyslovení viny,
- d) forma zavinění u obviněného, který je fyzickou osobou,
- e) druh a výměra správního trestu, popřípadě výrok o podmíněném upuštění od uložení správního trestu, o upuštění od uložení správního trestu nebo o mimořádném snížení výměry pokuty,
- f) výrok o započtení doby, po kterou obviněný na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl činnost vykonávat, do doby zákazu činnosti,
- g) výrok o uložení ochranného opatření,
- h) výrok o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení a
- i) výrok o náhradě nákladů řízení.“

17. Soud předesílá, že všechny výše vypočtené náležitosti [vyjma náležitostí uvedených pod písm. f), g), h), které budou součástí výrokové části rozhodnutí o přestupku podle okolností, přičemž v daném případě jejich uvedení ani nepřicházelo v úvahu] výroková část prvostupňového rozhodnutí obsahuje. Je v ní dostatečným způsobem konkretizován spáchaný skutek, tj. že žalobce „dne 28. 11. 2022 v 11:04 hodin v obci Hořovičky, na silnici I/6 u čp. XA4 překročil při jízdě s motorovým vozidlem X RZ X bílé barvy nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť mu při jízdě ve směru na Prahu byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 90 km/hod, při odečtení toleranční odchylky ve výši 3 km/hod. byla započtena rychlost 87 km/hod. Maximální povolenou rychlost 50 km/hod v obci překročil o 37 km/hod.“ Žalovaný pak napadeným rozhodnutím do výrokové části prvostupňového rozhodnutí doplnil informaci o tom, že žalobce tento přestupek v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců spáchal dvakrát. Ve výrokové části rozhodnutí nechybí údaj o právní kvalifikaci [přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, kterého se žalobce dopustil porušením § 18 odst. 4 téhož zákona], o formě zavinění (správní orgány dovodily nedbalost), o druhu a výměře správního trestu [správní orgány uložily pokutu ve výši 3 500 Kč dle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu a s ohledem na recidivu též zákaz činnosti na dobu 2 měsíců dle § 125c odst. 6 písm. c) bod 1 téhož zákona] a neopomněly ani výrok o náhradě nákladů řízení. Z ničeho však nevyplývá, že ve výrokové části rozhodnutí o přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti musí být obsažen rovněž údaj o tom, jakým rychloměrem bylo vozidlo změřeno. Informace o způsobu měření, typu rychloměru či jeho značce a výrobci bývá zpravidla obsažena teprve v odůvodnění rozhodnutí o přestupku, jako je tomu i v nyní projednávané věci, což soud považuje za zcela standardní. Soudu není zřejmé ani to, proč by výrok rozhodnutí o přestupku měl obsahovat informaci zrovna o tom, že správní orgán ukládá správní trest v souladu s § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgány se při ukládání správních trestů za přestupky dle zákona o odpovědnosti za přestupky musí řídit všemi ustanoveními, které správní tresty a jejich ukládání upravují (jedná se o oblast upravenou v hlavě VII části druhé tohoto zákona). To však ještě samo o sobě neznamená, že by správní orgány měly povinnost výčet ustanovení, jimiž se při ukládání správního trestu řídily, uvádět ve výrokové části rozhodnutí. Žalobní bod je nedůvodný.
18. Argumentace žalobce v dalších částech žaloby se následně stáčí k otázce, zda bylo měření rychlosti žalobcova vozidla provedeno bezvadně, tj. zda policejní hlídka při obsluze lidarů

LaserCam4 postupovala v souladu s návodem k obsluze tohoto silničního laserového rychloměru.

19. Soud k tomuto okruhu námitek předně uvádí, že ze správního spisu vyplývá, že měření rychlosti řádně ověřeným rychloměrem LaserCam4 (ověřovací list ze dne 9. 5. 2022 předložil policejní orgán správnímu orgánu I. stupně spolu s oznámením o podezření ze spáchání přestupku) prováděl pprap. N., který byl – jak vyplývá z osvědčení založeného ve správním spisu – k této činnosti způsobilý. Součástí správního spisu je certifikát o absolvovaném školení v ovládání rychloměru LaserCam4, z něhož se podává, že pprap. N. byl proškolen stran ovládání a nastavování, praktického měření a zaznamenávání přestupků prostřednictvím tohoto silničního laserového rychloměru.
20. Soud uvádí, že v případě policistů, kteří dnes a denně provádějí silniční kontroly, provádějí měření rychlosti vozidel a kteří jsou řádně proškoleni k obsluze zařízení, prostřednictvím kterých rychlost měří, je zapotřebí vycházet z toho, že jsou skutečně způsobilí tuto činnost vykonávat bezvadně. Osvědčení, ze kterého vyplývá, že je policista k obsluze rychloměru způsobilý, tedy představuje pro závěr o překročení nejvyšší dovolené rychlosti relevantní důkaz. Je to naopak obviněný z přestupku, který – tvrdí-li že policejní hlídka při měření rychlosti pochybila a že se neřídila návodem k obsluze – musí přinést konkrétní argumenty a popřípadě též důkazní návrhy, kterými bude premisu o řádně provedeném měření způsobile vyvracet. Soud rovněž připomíná, že dle judikatury správních soudů lze policistu obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka a že při kolizi mezi tvrzením obviněného z přestupku a policisty je zpravidla věrohodnější svědectví policisty, neprokázeli se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007 - 114).
21. Mezi účastníky řízení není sporné, že silniční laserový rychloměr LaserCam4 je možné k měření rychlosti vozidel užívat pouze za určitých meteorologických podmínek a že déšť (popř. jiné srážky) měření tímto rychloměrem vylučuje. Žalobce ve svých podání adresovaných správním orgánům odkazoval na stanovisko výrobce rychloměru, z něhož má vyplývat, že laserový paprsek se při měření v běžných podmínkách odráží od objektu, aniž by došlo k jeho rozptýlení, lomu, chybnému odrazu apod. Za deštivého počasí se ale vyslaný paprsek částečně rozptyluje v důsledku průniku dešťovými kapkami a dochází k jeho lomu před dopadem na objekt. Při průchodu deštěm se rovněž často mění i směr laserového paprsku. Po odrazu se sice vrací k vysílači, ale dochází k několika různým druhům odrazů. Po takovém návratu v kapkách deště má laser rozptýlenou jinou užitou délku a energii. Takto vrácený paprsek již nemůže podávat správnou informaci o rychlosti vozidla. Taktéž pprap. N. při výsledku před správním orgánem I. stupně uvedl, že výsledek měření rychloměrem může být ovlivněn mlhou nebo deštěm, a že proto za takovýchto podmínek rychlost neměří.
22. Správní orgán I. stupně svědkovi N. uvěřil a jeho tvrzení o tom, že za nepříznivých meteorologických podmínek měření neprovádí, vzal za „bernou minci“. Rovněž žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že svědek jednoznačně vyloučil, že by při měření mrholilo, a že to má právě na základě této svědecké výpovědi za prokazané. K tomu

dodal, že „pokud [žalobce] tvrdí, že v průběhu měření mrholilo s jemnou mlhovinou, důkazní břemeno se přesunulo na něj a musí to prokázat, což neučinil.“

23. Jak soud uvedl výše, dopravního policistu, který měření prováděl, je sice zapotřebí považovat za věrohodného svědka, který byl způsobilý rychloměr řádně obsluhovat a který vypovídá o okolnostech, za jakých bylo přestupkové jednání obviněného zjištěno, pravdivě, avšak jen do okamžiku, než obviněný skutkový děj relevantně zpochybní. A to se dle názoru soudu v nyní projednávané věci stalo. Žalobce do svých podání adresovaných správním orgánům jakož i do žaloby na str. 14 zakomponoval výřez z barevné fotografie, na níž je zachyceno jeho vozidlo. Tvrdí přitom, že je na této fotce vidět „rozptýlený déšť a dvěma šipkami poukazuje na oblast čelního skla vozidla, před nímž soud spolu se žalobcem spatřuje „cosi“ připomínající mlhu. Správní orgány se však pohříchu vůbec s poukazem žalobce na tuto fotografii nevypořádaly a nikterak neobjasnily, co fotografie vlastně zachycuje. Soudu přitom není zcela zřejmé, zda je na fotografii k vidění skutečně „rozptýlený déšť“, popř. mlha či jiný meteorologický jev, anebo zda jde jen o pouhé zdání a bílá barva na obrázku je ve skutečnosti pouze projevem nízkého rozlišení snímku, který policejní hlídka z rychloměru získala. Protože se správní orgány s poukazem žalobce na detail fotografie nevypořádaly, lze přisvědčit žalobci v jeho tvrzení, že nekriticky přejal tvrzení zasahujících policistů. Byl tak zavdán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu jeho nezákonnosti. Žalobní bod je tedy důvodný.
24. V dalším řízení proto bude povinností správních orgánů se detailem dané fotografie zabývat. Pokusí se přitom získat další fotografie, které měla policejní hlídka při měření rychlosti žalobcova vozidla pořídit. Pro závěr o žalobcově vině přitom bude nezbytně nutné, aby hodnověrně vyvrátily žalobcovo tvrzení, že ze snímku, na který poukazyval, lze usuzovat na přítomnost deště, popř. mlhy. Opětovně též uváží provedení žalobcem navrhovaného důkazu záznamem o počasí z nejbližší meteorologické stanice. Pokud správní orgány nebudou schopny zjistit, jaké meteorologické podmínky v daném místě a čase panovaly, a tedy zda byl rychloměr použit za vyhovujícího počasí, bude jejich povinností s ohledem na zásadu *in dubio pro reo* řízení o přestupku zastavit.
25. Ve zbytku považuje soud žalobní námitky za nedůvodné. Dle názoru soudu žalobce nepřišel s žádným dalším relevantním tvrzením o tom, že by policejní hlídka obsluhovala rychloměr v rozporu s návodem k obsluze. Z ničeho nevyplývá, že by proškolený člen policejní hlídky (vyjma dosud nevyjasněné otázky, zda prováděl měření za vyhovujících meteorologických podmínek) postupoval chybně. Úvahy žalobce o tom, že policista prováděl měření formou videozáznamu a že „není vůbec jasná technika měření“, se soudu zdají být spekulativní, až absurdní. Z výpovědi svědka N. obsažené v protokolu o výsledku založeném ve správním spisu se dle názoru soudu jasně podává, jakým způsobem rychloměr obsluhoval, a z ničeho naopak nevyplývá, že by v některém ohledu (opět kromě výše uvedeného) pochybil. Pokud jde o námitku žalobce, že ve správním spisu absentuje návod k obsluze rychloměru, uvádí soud, že není nutností, aby tento dokument ve správním spisu bylo založen, což vyplývá i z judikatury NSS (srov. např. rozsudek ze dne 22. 5. 2014, č. j. 2 As 39/2014 - 30). Pokud by mezi správními orgány a obviněným z přestupku bylo sporu o to, jak rychloměr správně obsluhovat (např. sporu o vzdálenost, na kterou má být rychlost vozidla měřena, či sporu o to, zda je možné měření rychlosti provádět za deště, či nikoliv), pak by bylo jistě na místě, aby správní orgán skutečnost, že policejní hlídka při obsluze tohoto zařízení nepochybila, dokladoval právě návodem k obsluze. Taková situace však v nyní projednávané věci nenastala.

26. Závěrem soud upozorňuje správní orgány na skutečnost, že s účinností od 1. 1. 2024 došlo k **relevantní změně zákona o silničním provozu**. Za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu v nyní platném a účinném znění se nově již neukládá správní trest zákazu činnosti na dobu 1 – 6 měsíců. Naproti tomu sankční rozmezí činí nově 2 500 – 5 000 Kč namísto původních 4 000 – 10 000 Kč. Podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2023 byly pachateli tohoto přestupku v bodovém hodnocení řidiče přičítány 3 body, s účinností od 1. 1. 2024 jsou pachateli přičítány 4 body. Bude proto povinností správních orgánů učinit v dalším řízení úvahu o tom, jaká právní úprava je pro žalobce coby pachatele přestupku příznivější. Pokud dospějí k závěru o odpovědnosti žalobce za přestupek, posoudí jej v souladu s § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky podle úpravy pro žalobce příznivější. Případné opomenutí zabývat se tím, zda nová právní úprava není pro pachatele přestupku příznivější, by představovalo zásah do práva pachatele přestupku na spravedlivý proces (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 7. 2007, sp. zn. II. ÚS 192/05).

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

27. Soud s ohledem na výše uvedené napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Vysloveným závazným právním názorem je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
28. Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Soud tedy výrokem pod bodem II přiznal žalobci náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Ty spočívají toliko v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč za podání žaloby. S ohledem na rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015 - 79, soud ve správním soudnictví nemůže přiznat procesně nezastoupenému žalobci náhradu nákladů řízení stanovenou paušální částkou podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, nýbrž vychází z nákladů, jejichž vynaložení žalobce soudu prokáže (§ 57 odst. 1 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto soudním řízení vznikly a které soudu prokázal, činí 3 000 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci tuto částku jako náhradu nákladů řízení, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. února 2024

JUDr. Bc. Kryštof Horn, v. r.
samosoudce